

Redan 1913 var man i Aspudden

av Olle Eriksson

En uppsats som försöker beskriva Filadelfias arbete i Aspudden,
Mälarhöjden, Älvsjö och Bredäng.

Första upplagan oktober 1994

Från ”en präktig predikolokal” på Jarlagatan 35 till egen kyrka i Bredäng.

av Olle Eriksson

Redan tre år efter det Filadelfiaförsamlingen bildats på Uppsalagatan 11 i Vasastan tog man upp arbete ute i Aspudden. Församlingen bildades noga räknat 30 augusti 1910 och i ett diakonmöte 3 juni 1913 föreslog Erik Jederblom ”att församlingen borde upptaga verksamhet vid Aspudden”. Frågan bordlades men redan 17 juni var diakonerna beredda fatta beslut. Beslutet framlades för församlingen vid ett församlingsmöte 30 juni och ”På förslag av diakonerna beslutade församlingen att upptaga verksamheten i Aspudden som sin utpost och beslöt att räkna verksamheten som upptagen från den 1 juli (1913)”. I den ”präktiga predikolokalen”, för att citera församlingens 10-årsberättelse, vid Jarlagatan 35 kom församlingen att bedriva en livaktig verksamhet ända tills man 1979 flyttade in i egen kyrka i Bredäng. Då flyttade man inte från Jarlagatan 35 utan från Hägerstenvägen 145, som blivit gatans nya namn 1924.

Man ville vinna sin omgivning för Jesus

Vi kan läsa i 10-årsberättelsen att församlingen började få medlemmar ute i förstäderna och att dessa medlemmar ville nå befolkningen i sin omgivning. Då församlingen fattade beslut att ta upp arbete i Aspudden var det endast ett drygt tiotal medlemmar som bodde där ute. Enligt matrikeln för 1913 bodde sex i själva Aspudden på Jarlagatan, två i Gröndal och en i vardera Midsommarkransen och Liljeholmen. Det var allt. Även om några enstaka tillkommit sedan matrikeln trycktes och arbetet började så var det inte någon stor skara som satte igång. I församlings-matrikeln för 1915 var man sexton som bodde i Aspudden och en i Gröndal.

Till den lilla skaran skulle komma Erik Jederblom; diakonen som tagit upp frågan att börja verksamhet i Aspudden. Han skulle tydligen komma att betyda mycket trots att han och hans familj bodde inne på Söder. Ända borta på Östgötagatan. Efter något år flyttade man dock till Jarlagatan 22 för att efter ytterligare något år flytta till Eolsgatan på Söder strax nedanför Högalidskyrkan .

Med spårvagn till kyrkporten

Vi kan läsa om hur Aspudden byggdes ut på 10-talet runt genomfartsleden Jarlagatan som senare kom att ingå i Hägerstensvägen. Efter Jarlagatan började 1910 sju kvarter bebyggas med bra men enkla arbetarbostäder. På ena sidan bodde medlemmen B A Bengtsson i 22:an och på andra sidan låg lokalen i 35:an. I kvarteret Vandraren 5. Exploatör var Byggnads AB Manhem som senare sålde fastigheterna till Esselte. Därefter hamnade de i ABStockholmshem, som äger dem i dag.

En del av husen är nu rivna och ersatta med större och modernare. De flesta har dock renoverats för att sparas till eftervärlden. Bland dessa det hus församlingen höll till i och själva lokalen finns kvar liksom entrédörren.

Jarlagatan, eller Hägerstensvägen som den kom att heta 1924, har alltid varit huvudgatan genom Aspudden. Från Södertäljevägen ut till Mälarhöjden. Mitt i den breda gatan gick sedan 1 maj 1913 spårvagnslinje 23 till Hornstull. En linje som i april 1922 bytte både ändhållplats i stan och linjenummer. Den började gå ända till Slussen och bytte samtidigt till nummer 16. I början hette bolaget Södra Förstadsbanan och linjen saknade helt nummer. Nummer 23 blev det då Stockholms Spårvägar kom in i bilden och 1964 ersattes linjen av Tunnelbanan.

Filadelfialokalen låg mycket centralt i samhället med spårvagnshållplats och vidhängande Pressbyråkiosk inte långt från dörren och med ett livligt frekventerat ölkafé tvärs över gatan samt ett antal matvaruaffärer och annat smått och gott i grannskapet. ”Kyrkan mitt i byn” med andra ord.

De tio pionjörerna

Filadelfia bildades 1910 av 29 personer. Av dessa bodde 17 i Vasastan, fem på Kungsholmen och övriga – utom en – på andra håll i innerstan. Den enstaka medlemmen bodde på Hagalundsvägen i Sundbyberg.

Församlingen ökade snabbt och sommaren 1913 då man beslöt börja i Aspudden var man omkring 350 medlemmar. Fortfarande bodde de flesta i innerstan. Några dock i Huvudsta, Hagalund, Duvbo, Rönninge och Aspudden med omgivning. Det var också på dessa platser man började att ta upp utpostverksamhet.

De tio som 1913 bodde inom utposten Aspudden, det vi i dag kallar Hägersten, var:

Eva Josefina Andersson, Årstadal 9, Liljeholmen (188)

B A Bengtson, Jarlagatan 22 II, Aspudden (31)

Hulda Bengtson, Jarlagatan 22 II, Aspudden (32)

Gustaf Adolf Ljungberg, Villan Berglund, Midsommarkransen (239)

Karl A Loo, Jarlagatan 27 II, Aspudden (433)

Emma Loo, Jarlagatan 27 II, Aspudden (434)

August Loo, Jarlagatan 27 II, Aspudden (435)

David Loo, Jarlagatan 27 II, Aspudden (436)

Karl Gustaf Säfström, Gröndal (268)

Anna Kristina Säfström, Gröndal, (269)

Vi kan göra samma iakttagelse här som ute i Hagalund och Huvudsta. Där var man också bara något tiotal medlemmar då man startade utposterna. Kanske åkte många från stan ut och hjälpte till.

Erik Jederblom från Söder

Den som tycks ha känt för Aspudden och som tog upp frågan i diakonkåren var Erik Jederblom, som enligt 1913 års matrikel bodde på Söder. Närmare bestämt Östgötagatan 16 I och hade telefon Söder 1283. Han var diakon i församlingen och hade medlemsnummer 202 och bodde tillsammans med Charlotta (203), Ebba (205) och Edit (218). Hustru och två döttrar kan man tänka sig. Han var böneringsledare på Söder för bönering 13. Medlemsnumren tyder på att familjen kom med alldeles i början av 1912. Jederblom levde 12 juni 1861 – 16 okt 1920 och var döpt 1891. Till yrket var han postiljon eller mer exakt värdebrevbärare. Hur han kom att känna ansvar för just Aspudden är inte känt.

Murare eller byggmästare

Bland dem som bodde i själva Aspudden var B A Bengtson och hustru Hulda Bengtson. De bodde Jarlagatan 22/Hägerstensvägen 126, snett emot Filadelfias nya lokal. Bengtson var liksom Jederblom diakon. Kanske kan det verka något förvånande att den diakon som bodde mitt i Aspudden inte tog upp frågan utan en som bodde långt bort på Söder. Eller vad är det Bibeln säger om att vara profet i sin egen hemstad. Bengtson var ledare för bönering nr 3 ute i Aspudden. Han och frun var inte med bland de 29 som 1910 hade bildat församlingen. Men de avlade bekännelse och togs in som medlemmar samma kväll och fick medlemsnumren 31 respektive 32. Bengtson var murare men hade tydligen lyckats bra och titulerade sig byggmästare. Han sägs ha ägt huset familjen bodde i, Jarlagatan 22. En uppgift som dock är felaktig. Huset ägdes av Byggnads AB Manhem men kanske var han med och byggde det. Han var född 19 september 1863 och kom från Eskilstuna och Sprängbataljonen. Han dog 9 augusti 1943. Bengtsons flyttade till Bromsten 1919.

Vad som inte har kunnat kontrolleras är uppgiften att Bengtsson och en bror till honom redan 1910 startat söndagsskolverksamhet ute i Aspudden.

Första verksamhetsåret

”På förslag av diakonerna beslutade församlingen att upptaga verksamheten i Aspudden som sin utpost och beslöt att räkna verksamheten som upptagen från den 1 juli (1913)”. Så lyder det beslut som församlingen tog den 30 juni 1913 och som ligger till grund för den mångåriga och omfattande verksamhet ute i de sydvästra förorterna som i dag utgår från kyrkan i Bredäng.

Det nyupptagna arbetet nämns helt kort i församlingens årsberättelse som föredrogs på årsmötet i stan den 6 januari 1914: ”Församlingens verksamhet har fö i hög grad blivit utvidgade under det gångna året i det att vi nu utom vår verksamhet i Staden f n bedriva verksamhet på 3 olika platser utom staden nämligen vid Dufbo, Rönninge och Aspudden.”

Och längre fram: ”Även vid Aspudden, Jarlagatan 35 därstädes, har församlingen från den 1 juli detta år upptagit verksamhet. Att Gud även där vunnit seger synes av deras egen årsberättelse”. Och dessutom ”upplästes revisionsberättelse från Aspudden och beviljades full ansvarsfrihet”.

Söndagsskolan 50 år

Söndagsskolan i Aspudden började den 13 oktober 1913 och vid 50-årsjubiléet 1963 berättar Erik Johansson om hur det var i början. ”Det var byggmästaren Johan Bengtsson (bror till B A Bengtsson), som först iklädde sig ansvaret för söndagsskolverksamheten, och bland hans första medarbetare var vännerna Ebba och Adrian Holmberg. Efter broder Bengtsson valdes valdes en av äldstebröderna i församlingen, Ture Andersson, till föreståndare. Under många år stod han sedan troget kvar i denna sin tjänst.” Därefter övertog Erik Johansson befattningen.

Aspudden på Privatgatan

Aspudden nämns inte i årsberättelsen för 1914. Däremot det faktum att man från Aspudden upptagit verksamhet i en lokal på Privatgatan på Söder. Sambandet mellan Aspudden och Privatgatan, som låg bortom Götgatan och gick söderut från Ringvägen, verkar något långsökt. Vi citerar ”...likaså ha tvenne bröder Blomberg o. Eklund från Aspudden under hösten hyrt en lokal Privatgatan 7.”

Så mycket konstigare som inget av namnen finns med i församlingens matrikel. Redan 1915 övertogs verksamheten på Privatgatan av Gileadförsamlingen.

Det enda vi vet om verksamheten i Aspudden under 1915 är vad vi kan läsa i första provnumret av Evangelii Härold som kom ut den 9 december. Där annonseras möte söndag 5 em och torsdag 8 em och vid båda är en Annie Andersson talare.

Arbetet drevs från stan

Här liksom på andra utposter verkar själva verksamheten ha drivits från stan under de första åren. Det finns inga protokoll eller andra handlingar och man hade säkert ingen egen föreståndare eller gruppleddare. I stället kom diakonerna (äldste infördes ju i

församlingen först 1922) och tillresande predikanter ut och predikade.

Kontraktet skrivs om

Man kan läsa om mötena Jarlagatan 35 i Evangelii Härolds predikoturer 1916. Samma år den 18 juli behandlades Aspudden i diakonkåren: ”§ 3. Frågan om fortsättande av verksamheten vid Aspudden upptogs, och beslöts att församlingen skulle fort-sätta, men söka få lokalen så billigt som möjligt, samt att kontraktet skulle skrivas i Filadelfiaförsamlingens namn.” Frågan är i vems namn det stod tidigare. Revisions- berättelse från Aspudden för 1916 upptar hyra för lokalen 486:- och värme 90:56 kr.

Diakonerna och Aspudden

Den 28 maj 1918 behandlas Aspudden i diakonkåren: ”Beslöts att hyra predikolokalen i Aspudden ett år till i händelse ej hyran skulle överstiga 50 kr i månaden”.

Och 4 januari 1919 är Aspudden på nytt uppe bland diakonerna och vi läser att ”Val av föreståndare för utposterna: Aspudden: Fredrik Lööv”.

1921 är första gången man väljer föreståndare för Aspudden i administrationsmötet i stan och Fredrik Lööv fick sitt mandat förlängt. Däremot valdes ingen kassör.

1922 väljs Arvid Berglund till föreståndare och Adrian Holmberg blir kassör. Men bara för ett år för i fortsättningen är John Elfström kassör vid sidan av Arvid Berglund.

1927 ersattes Berglund av J Värnlund medan Elfström stannade på sin kassörspost ytterligare ett år.

I årsberättelsen kan vi läsa att musikgruppen, efter förstärkning från Mälarhöjden, haft ett tjugotal medlemmar, ”som outtröttligt medverka nästan på alla möten”. Man hade möten torsdagar och söndagar och i berättelsen frambärs också ett tack till alla Guds tjänare, som besökt dem under året.

I nästa årsberättelse berättas att man under vårterminen hade i medeltal 80 á 90 barn i söndagsskolan. Fortsättningsvis läser vi att ”Däremot har höstterminen haft känning av den stora oktoberflyttningen. Dock räkna vi med cirka 60 barn”. Om särskilt många flyttade 1928 eller om det bara är den allmänna fardagen som avses vet vi inte.

Jarlagatan blev Hägerstensvägen i hela sin sträckning redan 1924 medan det i predikoannonserna i Evangelii Härold ändrades först i februari 1928. Från Jarlagatan 35 alltså till Hägerstensvägen 145. Men i samma lokal och med en syster, ”vaktmästarinna”, boende i ett litet rum på tolv kvadratmeter och ett ännu mindre kök vid sidan om lokalen. Mest för att städa och hålla kaminen varm. I varje fall det sista nog så jobbigt vissa årstider.

Äldsta protokollet

Det äldsta protokoll som återfunnits är från ett gruppmöte den 5 mars 1929. Då är David Söderlund föreståndare och John Elfström fortfarande kassör. I mötet valdes en kommitte för att ta hand om reparation av lokalen och man beslöt köpa fällstolar och sätta in patentlås i dörren.

Reparationsfrågan var uppe i diakonkåren 9 april 1929 och vi citerar från protokollet: ” § 33. Kommitten som fått i uppdrag att inspektera lokalen i Aspudden i och för reparation meddelade att för behövlig ändring och renovering skulle åtgå ett par tusen kronor. Med anledning av den ganska dryga hyran beslöts att hos Fastighetsbolaget som äger lokalen göra framställning om bidrag för reparationen. Bror Jacobson framhöll att Fastighetsbolaget äges av Litograftrusten, hos vilka vi genom Herzogs äro stora kunder (Herzogs tryckte biblar). Till att fortsätta kommitténs arbete valdes jämte br Söderberg, Henning Larsson och Ernst Wahl.” Vid diakonmöte 25 juni meddelades att värden kunde sträcka sig till en reparationskostnad på högst 600 kronor och bibehållen hyresnivå.

Lokalinvigning

Enligt årsberättelsen var ”ett av de härligaste mötena lokalinvigningen söndagen den 15 september med bröderna Söderholm och Olsen som talare”.

Nästa – åtminstone protokollförda – gruppmöte hölls först den 3 november. Där läser vi: ”Förslag väcktes att kalla en evangelist att stå för verksamheten. Broder Söderlund redogjorde för nödvändigheten av en stående evangelist på platsen som bar ansvar för verksamheten och som kunde leda mötena, både offentliga och enskilda möten samt dessemellan besöka sjuka, göra husbesök samt inbjuda till mötena. Vidare uppsöka de längre bort boende medlemmar och hålla stugmöten samt taga del i söndagsskola och andra i verksamheten förekommande uppgifter. Att få en talare var den ena sidan av saken, däremot den andra sidan vilket gällde den ekonomiska vore mycket svårare att realisera, då gruppen mestadels bestod av mindre bemedlade medlemmar. Däremot om församlingen helt eller delvis stod för evangelistens underhåll, så vore ju saken redan klar.

Frågan bordlades och togs som ett böneämne”.

Vid årets sista gruppmöte den 29 december avsade sig John Elfström uppdraget som kassör och frågan om evangelist uppskötts till nästa möte. Liksom frågan om golvet och bänkarna.

Dags att reparera

På gruppmöte den 30 mars 1930 gick man igenom och protokollförde vad som behövde repareras: bänkarna, taket och golvet samt tillsatte en kommitte att höra om priserna. Man beslöt också om att ha möten i biografen Tellusborg och i biografen i Mälarhöjden. 19 juli beslöt man kalla broder Ström som evangelist.

Vid årsmötet 27 december 1930 rapporterades att offer för verksamheten uppgått till 1.068:83 (i dag 23.413:-), för yttre mission 158:46, byggnadskassan 257:39, söndagsskolan 22:41 och för vänner 356:06.

David Söderlund omvaldes till föreståndare med 27 röster av 34 närvarande.

Under maj 1930 hade man enligt annonser i Evangeii Härold arbetat i Mälarhöjden med möten i Biografen respektive Biograflokalen och haft friluftsmöten på ”Berget norr om Sättravägen”.

Antagligen tillsammans med böneringen i Mälarhöjden.

Församlingens årsberättelse

Arbetet ute i Aspudden under 1931 observeras i församlingens årsberättelse: ”Aspudden är en av församlingens större utposter. Där har Gud under det gångna året utfört ett härligt verk. Offentliga möten ha hållits varje söndag kl. 6 e.m. och torsdag kl. 8 e.m., då lokalen ofta varit fylld till sista plats. En mäktig Ande har varit utgjuten över mötena och Guds ord har gått till hjärtana. Gud har fått frälsa flera syndare och längtande Guds barn ha blivit döpta i den helige Ande. Under sommaren har härliga möten ute i det fria hållits både i Aspudden och Mälarhöjden.”

Söderlund varnar

På årsmötet 26 december 1932 var 35 medlemmar närvarande. På årsmötet året därpå var man 31 närvarande och det framgår att broder Söderlund ”varnade” för att han kanske skulle flytta. Han väntade kallelse från annan plats och det ”föreslogs av broder T Anderson att några bröder skulle besöka de ledande bröderna i församlingen och meddela dessa om broder Söderlunds eventuella avgång från föreståndarplatsen samt om verksamheten”. Ethel Johansson valdes till 1:a organist och broder B Olsson till 2:e och vidare bestämdes att inte öppna lokalen tidigare än 15 minuter före mötets början.

Byggnadsfrågan dryftas på brödrämöte

Vi återger ur ett protokoll fört vid brödrasammanträde hos B D Söderlund i Enskede ”för dryftande av byggnadsfrågan” den 6 juni 1934 kl 8.30 em. Fem bröder närvarande.

Br Söderlund meddelade att ändamålet med sammanträdet var att söka utröna huruvida det finnes någon möjlighet och om det kan anses lämpligt att nu söka åstadkomma en egen lokal för verksamheten i stället för den nu förhyrda. Orsaken var att offren inte räcker till hyran utan stan får skjuta till 1.000 kronor per år. Hyran ansågs för hög.

Tanken har framförts att gruppen borde söka att själva åstadkomma en egen lokal. Detta senare är emellertid för närvarande inte möjligt enär ingen av gruppens medlemmar har några resurser att träda emellen med.

”Br T Andersson ombads att meddela den ungefärliga kostnaden för en lokal för ca 200 personer jämte bönerum och vaktmästarbostad mm och ansåg han att mindre än kr 16.000 (426.000 i dag

enligt ”byggnadskostnadsindex”) vore ej möjligt att den skulle belöpa sig till. Han framhöll även att minst 5 á 6.000 kr som kontantinsats behövdes för att komma igång. Allt detta avsåg en byggnad av trä.”

Ingen förlovning

Förslag om ett samarbete med gruppen i Mälarhöjden avslogs vid ett senare möte ”emedan det vid flera tillfällen förut, då grupperna samarbetat, visat sig att skiljaktigheter förelåg och att gruppen i Mälarhöjden helst ville var ensam”.

Man skulle uppmana vännerna som bodde i Aspudden att tänka på arbetet där ute och inte åka till stan. Men det var svårt eftersom det var så nära. (Känns den ständiga frågan igen?)

Vid gruppmöte 7 juni 1934 meddelade ordförande att man själva skulle stå för sina kostnader och vännerna uppmanades offra i Aspudden. Värden sänkte inte hyran som var på 1 650 kr. Man försökte hitta möjligheter att spara bland annat genom att dra in resebidraget till vittnen (från stan); men det gick inte. De skulle betalas, det var en ”ofrånkomlig skyldighet” som kanske kunde begränsas till 2 (två) kronor per gång oavsett hur många som kom. I övrigt skulle alla offer gå till ”hyran och verksamheten”.

Vid årsmötet 26 december beslöt de 33 närvarande att mötena i Tellusborgsbion skulle hållas endast om ekonomin tillät och man inställde beställningen på handaffischer.

Ekonomin var tydligen kärv.

Någon tvivlare – eller kanske realist – undrade var ”de många som böjt sig” var. ”Var äro de nu?” Vederbörande anade kanske vissa överdrifter i årsberättelser om resultatet av arbetet.

Ett inventarium upprättat 3 februari 1935 uppgick till 700 kr varav 300 kr avsåg 18 bänkar, 75 kr en orgel, 75 kr div elarmatur, 80 kr ett par instrument och 75 kr söndagsskolans bibliotek.

Vid årsmötet 28 december framlades kostnaderna: resebidrag 307 kr, lyse 72 kr, hyra 1.650 kr, söndagsskolan 120 kr, vaktmästaren 72 kr, trycksaker 26 kr och div 118 kronor.

Var man beslutsmässig

Vid årsmöte i december var så få medlemmar närvarande att man började fundera om man var beslutsmässiga. Om man kunde välja funktionärer för kommande år. Efter en del funderingar kom man fram till att det ingenstans fanns några regler och man gick till val. Man beslöt att vid senare möte informera övriga medlemmar om vad man beslutat. Frågan är ett bevis på att en ”förort” eller ”utpost” egentligen ingenting är. Det är församlingen, hela församlingen, som gäller. Det är den som kan äga fast egendom, ta upp lån osv. och som väljer stryrelse.

Vid årsmötet 19 december 1936 noteras att man var 63 medlemmar i gruppen. Av årsberättelsen framgår bland mycket annat att man haft möten under året i Aspudden och Tellusborg och på själva långfredagen i Tellusborgsbiografen. På den tiden var alla biografen stängda på långfredagen.

Att beaktas vid val

Nästa årsmöte, det som såg tillbaka på 1937, hölls 15 januari 1938. 29 medlemmar var närvarande. Olika förslag hade inkommit som skulle beaktas vid val:

- En gruppen ej tillhörande broder skulle kallas till böneringsledare och föreståndare, för att, jämte övriga vittnen från församlingen, predika Ordet och leda medlemmarna djupare in i detsamma. Härtill föreslogs att kalla broder Gillberg.
- Böneringsledaren skulle vara bosatt på platsen.
- Vice föreståndaren borde ej vara sångledare.
- Ingen särskild styrelse skulle väljas av gruppen utan alla bröderna skulle svara för verksamheten och sitta emellan utse en till ledare.
- Samma ordning som förut i fråga om ledningen.

Gruppen beslöt med 19 röster av 29 att kalla broder Gillberg.

27 februari hölls ett extra möte med 31 medlemmar närvarande. Då Gillberg svarat nej måste nya beslut fattas. En broder ”framhöll att om en av Anden tänd broder stode på platsen, skulle snart väckelsen komma från Herren”. Medan en syster ”ansåg att väckelsen nog ej så mycket berodde på en person, utan fastmer på att alla medlemmarna bure den broder som blev vald på börens armar. Guds vilja är den förnämsta icke människor.”

Gruppen utsåg med 23 röster Gunnar Alexandersson till föreståndare och böneringsledare och till vice föreståndare enhälligt Erik Johansson. Uppfyllde Alexandersson punkt två kanske. ”Böneringsledaren skulle vara bosatt på platsen.” Det var han nog.

Kom aldrig in i Evangelii Härold

Och snart var det årsmöte igen. Den 17 december 1938 med 27 närvarande. Man hade fått fem nya medlemmar under året. Man hade haft möten i Tellusborgsbiografen och friluftsmöten i Tellusborg och Aspudden. Offren under året hade uppgått till totalt 2. 617 kr. Man skulle sända in en artikel och berätta om arbetet till Evangelii Härold. Den har inte gått att hitta. Blev kanske aldrig insänd eller också fyllde den inte måttet för att tas in. Omval på Alexandersson och Johansson. Vidare skulle broder G Stockman fortsätta tjäna gruppen som evangelist. Och till slut beslöt man skaffa nya gardiner till lokalen.

Nästan bara årsmöten

Det är i huvudsak från årsmötena det finns protokoll sparade. Vid årsmötet lördagen den

9 december 1939 kl 8 em. var 28 medlemmar närvarande. Man hade fått fem nya genom dop, tre på bekännelse och en hade uteslutits. Summa 78 medlemmar. Offer uppgick totalt till 2.529:30 kronor.

Ordförande uppmanade medlemmarna att var och en betala för en Evangelii Härold i månaden. En syster åtog sig ”dela ut tidningarna gratis till utomstående som önskade läsa tidningen men som ej ansågo sig ha råd betala för den”. Broder Nyman avsåg sig omval. Då han ”ej längre kunde tjäna såsom instrumentstämman och någon annan tillgänglig kraft härtill ej förefinnes inom gruppen lämnades denna fråga öppen” – och gitarrerna ostämmande? Broder Stockman, evangelisten, valdes till ersättare för föreståndaren och vice föreståndaren vid eventuell utkallelse (eller inkallelse som man efter diskussion i tidningarna under kriget så småningom kom fram till att det skulle heta) till beredskapstjänst.

25 Häroldar i veckan

Vid årsmötet i december 1940 kunde man notera att man under året som gått sålt 25 exemplar av Evangelii Härold i veckan. Medlemsantalet hade ökat till 90 vilket till en del kunde förklaras med inflyttningar i området.

Vid halvårsskiftet hade Stockman slutat som evangelist och ersatts av Harry Almqvist. Det var 140 barn inskrivna i söndagsskolan och på grund av bränslebrist kunde lokalen endast hållas uppvärmd torsdag - söndag. ”Men vaktmästarinnans lön skulle i alla fall utgå som vanligt” säger protokollet. Det var ju generöst.

Vid årsmötet 24 januari 1942 var 53 medlemmar av de 90 närvarande och i söndagsskolan hade man 140 barn.

Området delades upp i Aspudden, Midsommarkransen och Gröndal och tre bröder valdes för att ”besöka medlemmarna i gruppen så att en bättre kontakt kunde erhållas inte minst då det gällde sådana syskon som av olika orsaker mera sällan deltaga i mötena”.

Vaktmästarinnan får ge plats för barnen

”Tillökningen i söndagsskolan har oavbrutet stigit så att den tillgängliga lokalen vid olika tillfällen varit fylld till bristningsgränsen. För utvinnande av den bredvidliggande vaktmästarbostaden till klassrum för söndagsskola samt till böne- och samtalsrum förelåg förslag av styrelsen att uppsäga nuvarande vaktmästarinnan, syster Valborg Johansson, med en uppsägningstid av 3 (tre) månader, eller senast vid bränslesäsongens slut i maj innevarande år.”

Ordförande frågade om medlemmarnas uppfattning och ”broder Otto Johansson yttrade att då det gäller Guds verk och dess utvidgning borde ingen tvekan råda i en sak som denna utan det borde vara en klar sak att ge rum för det verk som Gud i sin nåd fört fram”. Harry Almqvist var av samma mening. Ingen mer yttrade sig utan man beslutade enligt förslaget trots att merkostnaden för städning och eldning skulle komma att öka med minst 30 kr/mån. Ingen

tycks ha yttrat något om den stackars vaktmästarinnans situation.

Om bränslersoneringen skulle skärpas skulle man ställa in torsdagsmötena.

Pethrus och manskören

Det hölls årsmöte 16 januari 1943 med 43 medlemmar. Till sekreterare valdes en Sven Svensson. Frågan är om det var SOS. Han växte ju upp i Aspudden. Det var 200 barn inskrivna i söndagsskolan och man var 104 medlemmar.

På månadsmöte 5 februari 1944, då Ågestad var ordförande, beslöt man delta i möte i Mälarhöjdens kyrkokapell tillsammans med gruppen i Mälarhöjden. Man beslöt också ordna möte i Midsommarkransens folkskola den 19 mars med Lewi Pethrus som talare och manskören.

17 juli 1944 gick man in till byggnadsnämnden med begäran om att få utföra ändringar av estraden. Både fastighetsägaren och byggnadsnämnden gav sitt medgivande och vad kunde man mer begära. Sedan hölls invigningsmöten av den ombyggda plattformen den 16 - 17 september 1944.

Man vill bilda församling

Vid årsmöte 13 januari 1945 var frågan uppe att bilda egen församling, men mötet beslöt bordlägga frågan till ett kommande möte. Vidare valdes en styrelse bestående av åtta bröder.

Friluftsmötena i Tellusborg, Midsommarkransen, hölls vid brandstationen och dessutom vid slänten Pilgrimsvägen - Vallfartsvägen. Alexandersson valdes till ordförande och Ågestad till sångledare och vice ordförande.

På månadsmötet den 7 april var det "diskussion och röstning angående bildandet av församling". Vid den slutna omröstningen lämnades 28 ja-röster (att arbeta vidare med frågan) och 12 nej-röster (att bordlägga frågan till hösten) samt 4 blanka. Det valdes en kommitte på fyra bröder "som hade i uppdrag att bland annat inhämta pastor Pethrus' och Filadelfiaförsamlingens mening".

Vid månadsmöte 5 maj kunde bröderna meddela att "Pethrus hade icke principiellt något emot ett församlingsbildande, men ansåg att tidpunkten icke nu (?) var lämplig. Som läget nu var skulle åtgöranden i denna riktning kunna kasta skugga över Filadelfiaförsamlingen. Enär verksamheten också skulle komma att sakna större ekonomiska resurser blev arbetet utåt lidande därav och skulle därmed också bli av liten betydelse. Däremot förelåg det tvivelsutan ett behov av en större och ändamålsenligare lokal och det var enligt hans (Pethrus') mening klokare att koncentrera intresset kring uppgiften att skaffa en sådan. Och om vi kunde inkomma till bröderna i äldste- och diakonkåren med ett förnuftigt (!) förslag i den frågan så kunde han i förväg lova att församlingen skulle stödja ett dylikt. Med de stora ekonomiska resurser som

Filadelfiaförsamlingen nu äger skulle det givetvis vara av den allra största betydelse att få den såsom garant bakom ett byggnadsföretag.”

Man beslöt enhälligt att avstå från församlingsbildande och i stället satsa på lokalbygge. Förslag på tomt fanns i hörnet Aprilgatan - Majstångsvägen. (Där Missionskyrkan skulle komma att byggas. Missionsförsamlingen har senare flyttat till ny kyrka i Skärholmen och den i Midsommarkransen ägs av Koptiska kyrkan.)

Hårfrågan uppe

Det var månadsmöte 8 september och: ”Ordförande påpekade nödvändigheten för en kristen att leva värdigt ifråga om hår och klädedräkt. Gruppen beslöt att vi skulle följa det gamla evangeliet även i dessa ting, vilket är lika viktigt som allt annat i vår frälsning”.

10 november meddelades att myndigheterna gav klarsignal till tomtköp eller tomthyra. Det var klart med stans tomt men den privata ägaren skulle besluta om sin bit och han ville ha 35.000 kronor. Det rörde sig tydligen om två små tomter som i praktiken hängde ihop. Det verkade inte så positivt så utposten beslöt fortsätta leta.

1 december informeras om samtal man haft med Lewi Pethrus. Frågan gällde delvis separat kyrkobyggnad eller ett större bostadshus med kyrka i bottenvåningen. Pethrus uppmanade gruppen att utarbeta ett förslag och gå med det till myndigheterna. Sedan skulle ”bröderna i stan” ta ställning.

Stockholms Stads Kristidsnämnds bränsleavdelning meddelar 25 oktober 1945 att någon extra tilldelning – som begärts – av koks eller ved icke kunde medges. För möteslokalen och rum och kök var (och förblev) tilldelningen 120 poäng.

Bönelivet håller på att slockna

Vid årsmötet 12 januari 1946 valdes Henry Svanerud till föreståndare och Sigurd Mellerstig till vice. Man valde också böneringsledare i Gröndal respektive Midsommarkransen.

Från ett gruppmöte i juli läser vi att ”Det framhölls att bönelivet håller på att slockna och man håller på att fångas av tidens jäkt efter arbete och pengar.”

Vidare att man beslöt fortsätta sökandet efter lämplig tomt för att bygga och att tillresande predikanter och vittnen även i fortsättningen skulle få 10 kr per gång.

Vid årsmötet 11 januari 1947 valdes Gunnar Alexandersson och Erik Johanson till föreståndare respektive vice på nytt. 8 februari beslutas om nya böneringar i Hägerstensåsen och Västberga och den 12 april att man skulle inleda ett närmare samarbete med – och på deras begäran – vännerna i Mälarhöjden. Inte minst med tanke på förestående kyrkbygge. (Som skulle komma att dröja.) Mälarhöjden utgjorde en egen utpost inte långt från Aspudden. 5 juli har man fått brev från Filip Lundberg,

ekonomichefen i stan, att man själva skall betala sitt bränsle för lokaluppvärmningen. Det skulle utgöra 700 - 800 kr per år. 2 augusti beslöt man fernissa golvet i lokalen och att inköpa en ny citta och 4 oktober att ta upp frågan om församlingsbildande på nytt. Tre bröder valdes att tala med Pethrus

Försök med förmiddagsmöten

Förutom att ha möten söndagar kl 19.30 och torsdag kl 20.00 prövade man på att ha förmiddagsmöten två söndagar per månad. I fortsättningen blev det dock bara vid "några tillfällen". Man var 207 medlemmar. Och "Bergman framförde att ett piano skulle vara till stor nytta i verksamheten, men då det ännu saknas värmeledning bordlades frågan". Man hade alltså fortfarande kamin i lokalen och ingen vaktmästarinna som skötte eldningen. Hon hade ju fått flytta.

Vid ett gemensamt möte mellan "bröderna" i Aspudden och Mälarhöjden "frambars önskemål om ett ökat samarbete i verksamheten och eventuell sammanslagning av grupperna med tanke på gemensamt kapellbygge." Styrelsen fastnade för ett ökat samarbete men inte en sammanslagning.

Styrelsemöte (Aspuddens egen styrelse alltså) i Aspudden 5 november 1947. "§ 5: Frågan om församlingsbildandet diskuterades och broder Alexandersson uppläste protokoll där frågan förut hade varit uppe till behandling. Styrelsen beslöt att den förut valda kommittén skulle söka få ett samtal med Pethrus och ånyo efterhöra hans åsikt i frågan."

Pethrus var inte för

Årsmöte 17 januari 1948 beslöt "att om inte pastor Pethrus är för församlingsbildande (vilket han inte hade varit tidigare) bör vi inte gå vidare i denna sak. Gruppens beslut blev också att vi skulle fortsätta vår verksamhet som vanligt". Utan att höra med Pethrus?

18 september förelåg brev från stan, från Filip Lundberg, att man behövde låna pengarna ur Aspuddens byggnadskassa. Dessa pengar hade Aspudden avsett använda vid tältinköp och avböjde "men om de ändå äro enträgna och i stort behov av dessa medel beslöt mötet att intill den tid då inköpet av tältet skulle ske utlåmna dessa pengar".

Harry Nilbrink hälsas välkommen i gruppen (Nilbrinks kom från Bromma) och skall öppna söndagsskola i Aspuddens nya skola.

23 oktober upplästes en "förbindelse från Förlaget Filadelfia å 4 500 kr som nämnda företag begärt att få låna ur gruppens byggnadskassa. Lånet skall löpa med 3 % ränta och återbetalas vid anfordran". Det var alltså förlaget och inte församlingen som behövde låna. Filip Lundberg var ju kamrer i båda så förväxlingen var förklarlig.

20 november meddelades att församlingen önskade att gruppen svarar för kostnaderna för nya söndagsskolan. Ekonomin skärps.

Mötesserie i oktober med besök av Georg Imsen från Norge – men han bodde väl i Värmland sedan en tid – ”som med stor Andens kraft predikade Guds ord och ledde bibelstudier. Dessa möten voro synnerligen uppskattade och kommer säkerligen sent att glömmas av dem som närvaro”.

21 augusti vänder man sig till Kristidsnämnden, Vasagatan 11 - 13 med begäran om extra tilldelning av kaffe, socker och bröd i anledning av sitt 35-årsjubileum. 300 personer var inbjudna samt 100 barn och vuxna i söndagsskolan. Extra tilldelning medgavs.

Stan vill sköta ekonomin

På årsmötet 29 januari 1949 lämnade ordförande ”upplysning om att utposternas föreståndare varit kallade till ett möte där frågan om samarbetet mellan församlingen och utposterna hade dryftats. I huvudsak rörde det sig om ett förslag att utposterna skulle lämna alla medel till församlingen. Församlingen skulle då helt övertaga och ansvara för utposternas ekonomi. Ordförande poängterade att ärendet ej ännu var moget för behandling och vidare att varje utpost hade full handlingsfrihet (?) i berörda sak.”

11 juni beslöts att anskaffa nya bänkar till lokalen till ett pris av 20:50 kr per plats samt nya gardiner till lokalen. Vidare köpte man in stolar, ett piano och en högtalaranläggning för friluftsmötena. Detta trots att verksamheten på grund av ”det långsamma tempot i lokalreparationen” lidit ganska stort avbräck ekonomiskt.

Vid ett gruppmöte på våren 1950 beslutar man att till hösten kalla en pastor.

Men det skulle dröja till 3 november 1951. Då beslöt man kalla Karl-Erik Heinerborg, Västerås, till predikant och föreståndare för gruppen.

Karl-Erik Heinerborg kommer

Vid årsmötet 26 januari 1952 valdes Harry Nilbrink till föreståndare beredd att bli vice om Heinerborg skulle komma. Och Dan Bergman valdes till vice tills vidare. Vid månadsmöte 5 april lästes det upp ett brev från Heinerborg där han meddelade att han kommer till den 1 oktober. På månadsmötet 30 augusti planerades för välkomstmötena. Det skulle bli enskilt möte på lördagskvällen i skolan med kaffeservering och offentligt i Midsommargården söndagen 5 oktober 1952 kl 16.00 följt av väckelsemöte i lokalen på kvällen.

Mälarhöjden närmar sig

Strax efter händer det saker på grannutposten i Mälarhöjden. Sista protokollförda månadsmötet där tycks ha hållits 8 november 1952.

Vid församlingens administrationsmöte på nyår 1953 väljs Karl-Erik Heinerborg till föreståndare för både Aspudden och Mälarhöjden. Och i Evangelii Härolds predikoturer

skrivs Aspudden med versaler för att markera förändringen. Den 3 september "ASPUDDEN - Mälarhöjden" och i fortsättningen enbart "Aspudden". Ja, så går det till då man slår ihop en närmare 30-årig andlig verksamhet i en förort med den ännu äldre verksamheten i grannförorten.

I församlingens årsberättelse skrivs att: "Inom Hägersten har grupperna Aspudden och Mälarhöjden under året samordnats till en grupp, som nu går fram på gemensam front för att vinna människor. Regelbundna möten har hållits i lokalen vid Hägerstensvägen 145. Dessutom har olika samlingslokaler såsom biografen, skolor etc. förhyrts i Aspudden, Midsommarkransen, Hägerstensåsen, Mälarhöjden och Västertorp. Inom området har församlingen sju söndagsskolor." Heinerborg skulle komma att bli kvar i ganska precis tre år och det hölls avskedsmöten för honom 3 - 4 september 1955. Sedan flyttade han till Falun för att bli föreståndare.

Letar efter ny pastor

Så stod man där utan pastor. Men vid årsmötet i början av 1956 kunde Nilbrink, som var föreståndare igen, meddela att "broder Svante Smedman kommer hit som evangelist i slutet av mars".

10 mars levereras och uppsättes en taks skylt i form av ett neonskylt på skärmtaket över entrén. Det är firma Morneon som gör det till en total kostnad av 1.010 kr. Det krävdes och erhöles en resolution med många regler från Poliskammaren. Visserligen utfärdad först den 16 april.

1957 börjar man i protokollen kalla sin utpost för "Hägersten". Och inget mer. Vid årsmötet 12 januari "meddelas att Svante Smedman slutar sin tjänst här för att flytta till Helsingfors den 1 april". Ett kort besök alltså.

Och under drygt två år var Nilbrink föreståndare. Men i början av oktober 1959 får man en "riktig" pastor igen. Då är det nämligen välkomstmöten för Stig Norrby.

Han var vald att förestå både utposten i Aspudden - Hägersten och den i Älvsjö. Då hans företrädare Heinerborg hade två utposter blev dessa sammanslagna. Så skulle det så småningom bli också här och redan från början inleddes ett mycket gott samarbete med Älvsjö.

Under några år som följer händer inte så mycket. Eller så saknade sekreteraren fantasi nog då han/hon skrev protokollen. Men den 19 oktober 1968 hölls första mötet i Vårberg. Det innebar att man täckte in hela området från Aspudden och utåt till Stockholmsgränsen söderut. Åt sydost hade man Älvsjöutposten som sträckte sig till stambanan. Med andra ord omfattade Stig Norrbys område alla Stockholms södra förorter väster om stambanan. Inte illa.

Men kanske var det i mesta laget. Harry Nilbrink backade ur och för honom var det avskedsfest 11 april 1970. Och för Stig Norrby den 30 oktober. Efter elva år flyttade han

till lugnare områden i Småland och Olof Sahrling och Lennart Wingård valdes att leda verksamheten..

Gamla Aspudden skulle rivas och där skulle det byggas nytt. Man blev alltså uppsagd och valde en arbetsgrupp som skulle leta efter ny lokal.

Sahrling kallas

Till predikant beslöts enhälligt att kalla Sahrling som vid gruppmöte 2 april 1971 meddelade att han ombetts sköta gruppen på sin fritid. Men det var inte möjligt för honom. Man beslöt då att gå tillbaka till församlingsledningen med frågan. Kanske fundera på ett definitivt samgående med Älvsjö. Ungefär som Norrby haft. Vid flera möten resonerade man livligt om predikantfrågan och många förslag var uppe.

29 oktober var ett speciellt möte kring predikantfrågan annonserat med Elon Svanell som ordförande. Men inte hjälpte det. Man beslöt visserligen att samarbeta med Älvsjö men bordlade kallelse av predikant.

Vid årsmötet 13 februari 1972 valdes Lennart Wingård till föreståndare. Men det skulle vara endast till 5 maj. Wingård var tvungen avsäga sig uppdraget på grund av sjukdom och i stället valdes Olof Sahrling. Och 9 juni var predikantfrågan uppe igen. Då beslutades om slutna omröstning och man skulle rösta om tre olika alternativ, formulerade på följande sätt:

- 1.) Skall vi ha gemensam predikant med Älvsjö? (30 svarade nej och 2 nedlagda.)
- 2.) Beslutade gruppen kalla Olof Sahrling till dess predikant och föreståndare. (Svar: Ja!)
- 3.) Beslöts skjuta på frågan om evangelist.

Willis Säwe föreslog pastorsavskiljning 29 oktober och lönen till Sahrling fastställdes till 2.000 kr mån. för en halvtidstjänst. Detta med halvtid hade inte framgått riktigt klart och förorsakade en del ”problem” senare.

Vid gruppmöte 10 november talar protokollet första gången om gruppen i ”Hägersten - Skärholmen” och ungefär samtidigt gick brev ut till alla medlemmar inom området med information om ett eventuellt kyrkbygge.

8 december i gruppmöte: ”§ 6 Ordförande meddelade att Samuel Edestav har gjort undersökningar då det gäller 15.000 kr som innehades av Mälarhöjdsgruppen för en ca 20 år sedan och som har lånats ut och gått in i församlingskassan (i stan). Önskemål har nu inkommit att gruppen själv skall få ta hand om dessa pengar för att användas till den föreslagna vandringskyrkan.” Hur det gick vet vi inte.

Aspuddslokalen behöver repareras

Vid årsmötet 11 februari 1973 kom frågan upp att begära hjälp med reparation av lokalen i Aspudden av fastighetsägaren Stockholmskem. Det var inte mycket som hade gjorts

under de 60 åren lokalen existerat. Nu gällde det nya fönster och dörrar och uppsnygning av fasaden.

15 juni var Karl-Erik Heinerborg med på gruppmötet och ”I sitt anförande betonade han hur den stora tillväxten av invånare på förorterna skapar ett visst problem i innerstan och verksamheten där. Han påpekade vikten av att satsa mycket på barnarbetet eftersom de flesta barnfamiljerna bor i förorterna.”

6 augusti noterades att alla eventuella oklarheter kring Olof Sahrlings halvtidstjänst nu var uppklarade och på nästa månadsmöte meddelades att ”Pastor Heinerborg hade lovat att komma och se på tomten i Bredäng i början av oktober.”

Var skulle man bygga

Till årsmötet 17 februari 1974 hade Fastighetskontoret lämnat ett nytt förslag på tomt i kvarteret Bataljonen vid korsningen Stora Sällskapets väg - Ålgrytevägen. Gruppen beslöt dock enhälligt att stå fast vid det första förslaget i kvarteret Ljusglimten. (Där kyrkan nu ligger.)

Sedan skulle det dröja ända till 6 november 1975 innan något nytt om kyrkbygget står att läsa i handlingarna. Då meddelade ordförande att tomten vid Stora Sällskapets väg - Ålgrytevägen i kvarteret Bataljonen stod till gruppens förfogande för kyrkbygge och ”enligt tidigare undersökning ansågs (av vem? församlingen eller stan) tomten vara lämplig för kyrka”. Men där byggde man inte.

Utan egen lokal ett år

Mitt uppe i funderingarna kring kyrkbygget skulle de gamla kvarteren där Filadelfias lokal låg på Hägerstensvägen renoveras – inte rivas – och bibehålla sitt ursprungliga utseende. Inför denna renovering, som skulle komma att ta ett år, fick utposten tydligen framföra önskemål om vad man ville ha gjort. Specifikationen, som sändes till fastighetsägaren, upptog nya fönster, nya ytter- och innerdörrar i entren, ny golvbeläggning, mjuk matta på estraden och målning av hela lokalen och sidorummen. Samt en ny golvspis.

Det sista mötet före den genomgripande renoveringen hölls 24 april 1975. Då man var utan sin lokal fick man låna och hyra andra. En del möten hölls i Metodistkyrkan på Svandammsvägen i Midsommarkransen och andra – som julottan – i Baptistkyrkan Betel på Storsvängen i Mälarhöjden. Dessutom höll man till kostnadsfritt i Brännkyrka Föreningsråds lokal endast ett par kvarter från Hägerstensvägen, nämligen på Sverkersgatan 8. Det var en lokal som låg i bottenvåningen på ett höghus. med egen ingång från en parkväg och hette ”Ura-Kaipagården”. Ett konstigt namn som antas var taget från Verner von Heidenstams historiska läsebok ”Svenskarna och deras hövdingar”.

I dag har en konsultfirma lokalen som kontor.

Då man 25 april 1976 kunde ha invigningsmöte var det i en helt ny och fräsch lokal till vilken man själva skaffade nya stolar och mycket annat av inredningen.

Abner Dahl kallas

17 september 1977 beslöt gruppen kalla Abner Dahl som vakanspastor sedan Olof Sahrling sagt upp sig till 1 december. Det kunde hållas välkomstmöte för Abner Dahl redan den 4 december och sedan skulle det bli fart. 11 december meddelades på gruppmötet att "Kontrakt på kyrktomten kommer att undertecknas av Karl-Erik Heinerborg den 13.12.77" och i samma möte "lämnade Abner Dahl diverse upplysningar beträffande kyrkan".

Ritningar lämnas in

7 januari 1978 meddelas att kostnadsförslag beträffande bygget inte är klart men att ritningsförslag är inlämnat för godkännande.

11 februari lämnar ordförande Dahl "en grundlig och klarläggande orientering beträffande planering och kostnader". Slutsumman ligger på 1.850.000 kr. Plus moms och vintertillägg på 5 %. Beslutet om bygget skall godkännas först av församlingens ekonomiråd och sedan av församlingsstyrelsen.

Skulle det bli nej och bygget inte bli av beslutar man undersöka möjligheterna att köpa Församlingshuset (av Kyrkan).

Hur det sedan gick framgår inte av handlingarna, men den 11 mars erhöles igångsättningsstillstånd från och med 1 oktober.

Älvsjö vill vara med

Den gamla grannutposten nere i Älvsjö, som man tidvis delat pastor med, hörde av sig när det närmade sig kyrkbygge. Man kom in med ett önskemål om samgående och i ett gruppmöte i Hägersten den 7 oktober 1978 beslöt man hälsa dem välkomna. Då skulle tre bröder från Älvsjö ingå i Hägerstensgruppens brödraråd. Här härskade både ordning och rättvisa.

Och två dagar senare eller den 9 oktober började kyrkbygget. Men det var oklart vad som skulle hända med Aspuddslokalen. Filadelfia i Jönköping var intresserad av den för sin Öststatsmission. Frågan var om man skulle låta smålänningarna få den eller om man skulle behålla den för egen invandrarverksamhet.

Det blev ingetdera utan hyreskontraktet sades upp från församlingens sida. Huset står kvar i renovererat skick men i sin ursprungliga form och i "kyrkan" håller nu några tatueringare (!) till med sin verksamhet.

Till och med skärmtaket med det neonbelysta korset finns kvar; men utan korset.

Invigning 19 - 27 maj 1979

Vid årsmötet 14 januari 1979 hälsades Älvsjögruppens medlemmar välkomna och redan från 10 februari kallar man sig i protokollen för utposten ”Bredäng”. Detta trots att invigningen ägde rum först den 19 - 27 maj. Ganska precis 66 år efter den ringa början i Aspudden.

Invigningshögtiden pågick i sex dagar med totalt nio möten. Medverkade gjorde förutom församlingens egna krafter, som man brukar säga, pastorerna i grannförsamlingarna samt Russell och Palmerine med dottern Sharon Grace. Vilka det nu var.

Slutbesiktning av den nya kyrkan ägde rum den 14 december och nu återstår att se i vilket skick den befinner sig på sin 66-årsdag år 2045.

Men det skulle inte vara slut på vare sig pastorsbyten eller gamla kapell. Den 30 april 1982 säger Abner Dahl upp sig men ombeds stanna och den 7 augusti aktualiseras frågan att sälja Älvsjökapellet.

Pastorsproblemet löstes i och med att redan den 11 september kallade man Stig Alkebratt och det gamla Älvsjökapellet åtog sig Ekonomirådet i stan att ta hand om för försäljningen.

Så fick den nästan sjuttioåriga ”sagan” sitt lyckliga slut. Mötena i den gamla lokalen på Jarlagatan nere i Aspudden, friluftsmötena på Utsiktsberget i Mälarhöjden och verksamheten i Godtemplarlokalen i Älvsjö kunde nu förenas i en ny och ändamålsenlig kyrka i Bredäng.

Bilagor:

Filadelfiaförsamlingens årsberättelse 1913

Platsannons i Evangelii Härold 31 aug 1916

Resolution ang ombyggnad 25 juli 1944

Ritning över lokalen

Fasadritning

Mötesannons i Dagen 19 maj 1979

Fotografier.

Annons införd i Evangelii Härold
31 augusti 1916

VAKTMÄSTERINNEPLATSEN
är ledig vid Filadelfiaförsamlingens i Stockholm utpost, *Aspudden, Jarlagatan 35.*
Vidare meddelar Byggmäst.
B. A. Bengtsson
Jarlagatan 22, Aspudden,
Liljeholmen.